

In dankbare herinnering aan

broeder Joh. Baptist Geven

(Johannes Franciscus Cornelis)

Hij werd op 17 mei 1926 te Zeelst bij Veldhoven geboren. Op 3 september 1950 trad hij in bij de trappisten van de Abdij Koningshoeven en legde op 25 maart 1953 zijn eerste geloften af. Om gezondheidsredenen verbleef hij in verzorgingshuis Torentjeshoef te Berkel-Enschot. Daar is br. Jan, voorzien van het Sacrament van de zieken, op 8 mei 2024 overleden. Op 13 mei 2024 is hij begraven op het kloosterkerkhof van Abdij Koningshoeven.

VREDE EN GERECHTIGHEID (Psalm 84)

Jan Geven, of broeder Jan zoals wij hem op Koningshoeven noemden, is een bijzonder mens geweest. De aanloop naar zijn intrede in het klooster is turbulent verlopen. Althans dat vermoeden we, omdat hij zich daar nooit vrijelijk over heeft uitgesproken. Het heeft zeker met zijn verblijf in Indonesië te maken. Iemand - die hem goed kende - heeft me verteld, dat hij in een kloostergemeenschap dezelfde kameraadschap hoopte te vinden. Of dat is uitgekomen laat zich raden, maar hij heeft nooit de banden verbroken. Zo heeft hij - toen hij Covid 19 kreeg - regelmatig in paniek gebeld of hij in de abdij mocht sterven. Gelukkig genas hij daarvan en kon hij met de groep om hem heen weer zijn leven voortzetten.

Broeder Jan is de laatste lekenbroeder in de Orde en hij wilde dat ook blijven. Zolang hij in Abdij Koningshoeven was, bleef hij trouw aan het bruine habijt. Met zijn kennis en kunde wist hij mede de abdij en brouwerij te besturen. Dom Korneel zei altijd: 'Jan wist wat hij moest doen, maar ook wanneer hij moest overleggen'.

Toen de oudere broeders in 1997 naar Klein Koningshoeven gingen en er 11 broeders in de abdij verder leefden, vond br. Jan de gemeenschap te klein worden en wilde hij meer distantie. In goed overleg is hij op zichzelf gaan wonen. Hij had een eigen vriendenkring om zich heen verzameld en de contacten met de abdij stonden op een laag pitje. Op zijn verjaardag kreeg hij van één van ons bezoek en hij wist dat hij een beroep kon doen op de gemeenschap, als dat nodig was. Zo heeft hij ná een ziekenhuisopname gedurende 3 maanden in de abdij gerevalideerd. Dat had hem echter geen nieuwe voeding gegeven om naar het klooster terug te keren. Hij was gesteld op zijn vrijheid en hield de regie graag zelf in handen. Dat zouden we ook over zijn geloofsleven kunnen zeggen. Hij had daarvoor zijn eigen invulling gevonden. Hij hield goed bij wat er in de kerk gebeurde, maar paste voor zichzelf een meer filosofische interpretatie toe. Hij was het traditionele leven ontgroeid. Broeder Jan zocht de eenzaamheid op en zijn vrienden waren belangrijk. Met de bewoners van het verzorgingshuis had hij nauwelijks contact. Zeker het laatste jaar werd het contact met de abdij frequenter en liet hij ook meer de zorg van de abdij toe. Praktisch faciliteerde de gemeenschap wat nodig was en Jan Schellekens heeft daarin een belangrijke rol gespeeld.

Wij zijn het wijkteam en de verzorging van Torentjeshoef dankbaar voor hun grote inzet. De grootste dank gaat uit naar de vrienden, die Jan met zorg en aandacht omringden. Zij hebben zijn leven ná Koningshoeven gemaakt zoals hij dat wilde en zij hebben hem daarin op alle fronten gesteund. We leggen broeder Jan nu terug in Gods handen met het vermoeden, dat hij daar ook op heeft vertrouwd.

Wij bevelen onze overleden medebroeder aan in uw gebed, en danken u voor uw medeleven.

Familie Geven

Abt en medebroeders
Abdij Koningshoeven